

[Home](#) > [Blog](#)

Met enige regelmaat verschijnt in de schrijvende pers een bericht over een gemeente die zegt gebukt te gaan onder een zogenoemde *veelschrijver*: een inwoner die “buitensporig veel” schrijft aan en over de gemeente. Het frame is telkens hetzelfde. De gemeente als slachtoffer, de burger als last.

21 december 2025 - Ray Heijder, jurist bij Ebenezer Advies

Dat frame klopt niet

Een gemeente die een inwoner tot veelschrijver laat worden, toont vooral haar eigen onvermogen om behoorlijk overheidshandelen te leveren. Niet het schrijven is het probleem, maar het uitblijven van respons die problemen daadwerkelijk oplost. De veelschrijver is geen oorzaak, maar een signaal: een indicator dat het systeem faalt.

Hardnekkigheid is geen afwijking

Besturen die burgers consequent op afstand houden, creëren zelf de hardnekkigheid waar zij later over klagen. Wie structureel geen lessen trekt uit kritiek, maar vasthoudt aan dezelfde handelwijze, kweekt geen rust, maar escalatie. De burger die dat niet accepteert en blijft aandringen, legt inderdaad een groot beslag op de organisatie — maar uitsluitend omdat de organisatie weigert zichzelf te corrigeren.

De veelschrijversregeling als brevet van onvermogen

Sommige gemeenten gaan nog een stap verder en stellen een officiële veelschrijversregeling of -richtlijn vast. Dat is geen krachtig bestuursinstrument,

maar een publiek document waarin een overheid vastlegt dat zij geen andere oplossing meer ziet dan begrenzen.

Het is symptoombestrijding met een bestuurskundig randje:

- Er vindt geen zelfreflectie plaats;
- Kritiek wordt geproblematiseerd in plaats van benut;
- Disfunctionerend handelen blijft buiten schot;
- De bestuurlijke top vertrouwt op een ambtelijke organisatie die blijkbaar niet in staat is om conflicten duurzaam op te lossen.

Wie hier verliest

Niet de burger. Niet eens de gemeente op korte termijn.

De echte verliezer is het openbaar bestuur als lerend systeem. Door kritische burgers weg te framen, verspelen gemeenten kansen op verbetering, normaliseren zij onderpresteren en maken zij zichtbaar dat de interne organisatie tekortschiet. Het is bestuurlijke vuile was, publiek uitgehangen.

Slot

De 'veelschrijver' is geen probleem dat moet worden gereguleerd, maar een verschijnsel dat moet worden begrepen. Gemeenten die dat niet willen inzien, zullen vroeg of laat ontdekken dat geen enkele regeling structureel beschermt tegen eigen onvermogen.

Let op mijn woorden: zij komen hierop terug.

Voorbeelden van gemeenten die de bestuurlijke vuile was publiek uithangen met een veelschrijversregeling of -richtlijn:

[gemeente Elburg](#)

[gemeente Houten](#)

[gemeente Molenlanden](#)

[gemeente Nijmegen](#)
[gemeente Veldhoven](#)
[gemeente Zwijndrecht](#)